

Богљикаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Добричина 30/II

Примеран 4.— динара

Претплату прима «Пресе» за
продају новина и часописа
Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.—
дин., полугодишње 96.— дин.
годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈУНА 1944

БРОЈ 135 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

САВЕЗНИЦИ И ЕВРОПСКО ТАЈНО ОРУЖЈЕ

(Савезници ни до данас нису
пронашли средство за одбрану
од робот авијона)

— Мон, ти си млађи и бржи, а уз то добар каубој — хватај га!

ОНИ СУ СЕ СПОРАЗУМЕЛИ

ЦИРКУС „САВЕЗНИЦИ“ А. Д.

То није фер

Према извештају агенције Ројтер претставник емигрантске владе у Капру, Шубашић, који ужива необично поверење српског народа, и Броз-Тито, опробани пријатељ Срба — споразумели су се. И један и други били су за тезу да Срби морају дећи на руду.

србољуба изјавили су да су срећни што су се најзад нашли на истој линији. Ради се о томе, кажу, да Тито настави свој досадашњи рад на уређењу српског народа, и да се Шубашић заузме за како дневни тако и ноћни ослободилачки рад савезничке авијације — и онда се треба надати да ће у догледно време бити српски проблем ликвидиран, тј. да ће Срби бити ликвидирани.

Аргентина покварила владање

„Њујорк пост“ заступа идеју да Аргентину треба казнити због њеног држања „које прети да угрози мир америчке хемисфере“. Лист предлаже да се зато Аргентина примерно казни. Не зна се да ли ће јој бити ударене пацке или ће морати да клећу на кукурузу.

Америчке лиферације Европи

Г. Кордел Хал одржао је пред Конгресом говор у коме је истакао да ће Сједињене Државе после рата лиферовати европским земљама велике количине разноврсне робе.

— Ми и сада помажемо привредно Европу у границама могућности — река оје г. Хал. За сада само шаљемо ваздушним путем тепихе.

Стаљин: Ајде, Шубашићу, од играј добро ову улогу... Ови досадашњи глумци растераше нам сву публику.

Употреба ракетних авиона без посаде против војних објеката у Енглеској, од стране немачке оружане силе, изазвала је запрешање у савезничкој врховној команди. У једном интервјуу у овлашћени претставник савезничке врховне команде изјавио је:

То од Немаца није ни мало фер. Ми тамаз убедисмо енглески народ да Луфт-вафе више не постоји, а они се јавише сад са овим својим авионским авионима и побркаше нам рачуне. То је нечувено. Жалнхемо се Међународном црвеном крсту.

НОВ ЗАКОН О ШТАМПИ У ЕНГЛЕСКОЈ

Објављен је нов закон о штампи. Први члан тога закона гласи: „Штампа је потпуно слободна“. Други члан гласи: „Све што се напише, подлеже војној, полицијској и судској цензури. Осим тога тражиће се сагласност Девининг стрита и Интелигенс сервиса.“

Љубитељи старина

И поред сталних опомена, примећено је да неки београђани по цену сопственог живота почињу да праве колекцију туђих ствари нађених на рушевинама и напуштеним становима. Ови људи причају да би им посао још боље ишао кад не би било полиције која нема ни најмање разумевања за ову најновију страст неких грађана.

Излишна неља

— Кажу ми Данице, када би ти сада пала из чамца у Саву, па да те ја спасем — да ли би се онда удала за мене?
— Не разумем те, Владо, зашто толико компликација. Зар је потребно да падам у Саву?

Једна изјава

Одговарајући на једно питање у енглеском парламенту помоћник министра спољних послова Велике Британије изјавио је: „Ми и сувише добро познајемо Србе да бисмо били против њих. Може неко од вас господо из чињенице што ми све чешће бомбардујемо српске градове извести погрешан закључак да ми мрзимо Србе. Напротив, то је један јуначки народ који ужива наше неподељене симпатије. Ми у ствари не бомбардујемо Србе, већ њихове зграде, а није наша кривица, ако српске жене и деца седе по цео дан по кућама.“

Кажу да се и Доњи и Горњи дом сагласно са овом необично интеллигентном изјавом.

ДАРЕЖЉИВОСТ

— Извините, господине, али то су 2 динара.
— Не мари. Ја никада не дајем мање.

За петичаре из Српског

Може ли да се каже: „Немојте ме звати преко телефона г. Јанковића, пошто је исти покварен“;

„Признаница на сто динара, коју је суму примило Друштво за заштиту девојака од г. Боже Божића“;

„Миле је бацио око на Ружу и камен на њеног обожаваоца Јоцу.“

Телеће ноге

Послала Марију њена госпођа касанину да види да ли има телеће ноге.

— Но? пита је госпођа, има ли телеће ноге? На што Марија одговори:

— Милостива, нисам могла да видим, имао је чизме на ногама.

Код зубног лекара

— Шта, сада кад сам вам зуб извадио, кажете да немате пара.

— Богме немам, а ви ако вам се не допада вратите зуб на своје место.

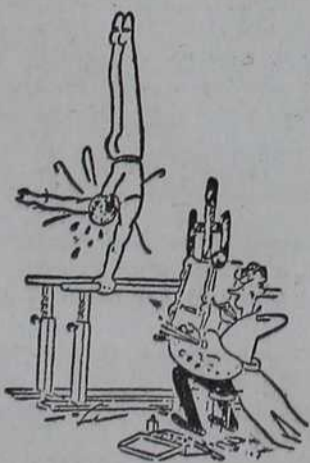
— То не могу да урадим, али могу бар мирно да вам признам да сам забуном извадио здрав зуб.

Уплашила се

— Драга женица, осигурао сам свој живот на сто хиљада динара.

— О, то ми је мило! Овако сам непрестано страховала да ти се, не дај Боже, не догоди каква несрећа.

Код сликара

— Још само ола часа немојте се мрдати и тада ће слика бити готова.

Незгодан ресторан

— У овај ресторан више никада нећу ући. Кад сам последњи пут био, неки заменио је са мном капут.

— Па шта вам је газда крив за то?

— Свакако да није, али се бојим да не сретнем оног госта.

ОРАО И АВИОН

Ругао се авион орлу:
— Тебе називају краљем ваздуха. Међутим, ја се пењем у веће висине и летим брже него ти.

БАЛЗАКОВА КЊИГА У КАСАРНСКОМ КРУГУ

Обилазећи касарну дежурни на редник наиђе на једног ђакара-реда како иза једне гомиле дрва чита неку књигу. Пошто је читање књига у касарни било строго забрањено, наредник је одмах забележио име и презиме ђакара-реда.

— А чија је то књига? — упита наредник у намери да целу ствар изведе на чистину.

— Балзакова, господине наредниче! — одговори уплашено ђак.

Наредник опет записа нешто, па онда рече строго:

— И ти и Балзак сутра на рапорт!

Није потребно

— Реците ми, ако се један члан клуба нежења ожени, мора ли он свом удружењу да плати неку казну?

— То није потребно, он је већ довољно кажњен!

ОЗБИЉНЕ НАМЕРЕ

— Је ли ти, господине, са којим си целу ноћ играла, говорио шта о својим намерама?

— Да, мама.

— А шта је рекао?

— Да се неће оженити!

Како је почела инвазија

— Генерал Ајзенхауер дао је знак за почетак инвазије.

НЕКАД И САД

Пре три године... Мирко дошао помоћу црне берве до лепих пара. Данас, рецимо, нађе извор неког текстила, па црпе ли црпе и продаје ближњем свом са зарадом од педесет одсто; сутра ће се већ наћи петролеј, шећер или какав златан предмет. И тако, динар по динар — од предатног чиновничкиња Мирко је аванзовао за угледног пословног човека и парајлију. Његовој жени, госпа Ленки, пре рата се живот састојао једино у томе да се извињава газди за неплаћену кирију, пиљару, зубном лекару, млекацији, кројачици и разним другим бауцима који су немилосрдно реметили домаћи мир чиновника од пете групе па наниже. Становали су на Вождовцу, у стану од собе, кујне и споредних просторија. Рат им је у велико поправно ситуацију, тако да је једног дана изишао следећи Мирков оглас у новинама:

»Породица од два члана, без деце, тражи стан у ужем центру, три до четири собе с купатилом, термичком струјом и централним

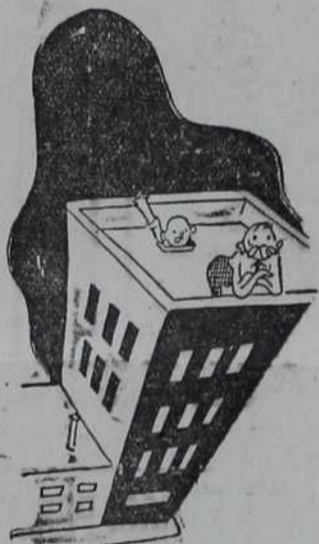
грејањем. Платио бих уступ 50.000.— динара.» Данас... Изишао је следећи Мирков оглас:

»Стан у ужем центру од четири собе са споредним просторијама заменио бих за собу и кујну, евентуално само собу на Смедеревском или Авалском друму. Долази у обзир и Чукарица. Плаћам уступ 100.000.— динара.»

ЛЕКАРСКА ИНВАЗИЈА У НАШЕМ СЕЛУ

У нашем селу има сад десет лекара. Кад ми се пре неки дав разболео син, позвао сам једног од њих. Осталих девет се наљутило. Сад сам се ја разболео, па не знам шта да радим. Да позovem само једног, остали ће опет да се љуте. А да их све позovem, нема смисла. Нису то, рецимо, кафеџије, па да код сваког попијете две-три чаше вина, тако да сви буду задовољни. Нашао сам ипак решење: Нећу позвати ниједног. Лечићу се куваним црним вином.

За време узбуње

СКУПА НЊИГА

Жали се један библиофил:

- Оставио сам у Београду библиотеку од дванаест хиљада књига. Ако је погоди бомба, биће велика штета. Имам књига које вреде по неколико хиљада динара.
- А ја немам богзна како богату библиотеку — каже други.
- Имам само једну малу књигу за коју сам платио досад преко сто хиљада динара и још треба да плаћам, а не бих жалио ако је погоди бомба.
- Побогу, а која је то књига?
- Пореска књижница.

Ноћни концерти

— Опет ове сирене!

- Госпоин професоре, сиђите брзо!
- Нисам луд да силазим, па да ми после падне кућа на главу.

ИЗВРШИТЕЉЕВ ПРОБЛЕМ

Бојић је извршитељ и улази код Мојића у стан да врши попис ствари.

— Молим вас, упалите осветлење, јер ништа не видим, каже Бојић.

— О, није потребно, тек онда нећете ништа видети — одговара Мојић.

ГОСПОДИН ДИРЕКТОР И СЕЉАК

Чули сте о оном директору банке што је тражио стан у селу, па наишао на једног сељака који га је познавао. Тај сељак га је мало преслишавало, тражећи да г. директор наведе два потписника и да за одговор дође кроз који дан, као што је њему у своје време рекао тај исти г. директор када је сељак тражио зајам. Све се ипак лепо свршило. Сељак је примио директора у своју кућу. Пре неки дан директору понестало брашна.

— Домаћине, да ми продаш мало брашна — каже он сељаку.

— Немам за продају. Могу само да ти узамим десетину кила — вели сељак.

Јуче је директор набавио брашно и вратио сељаку десет кила. Сељак измерио.

— У реду — каже он. Само си заборавио да даш интерес. Додај још два кила. Првао је. И ја сам теби плаћао камате.

✱

ЗВАНИЧНА НАПА

Један део ватрогасаца из Београда налази се у кафани „Црног врха“, на Мирјевском путу. Међу њима је и добровољни ватрогасац Мика, који је необично горд због своје униформе и сјајног шлема.

Микин друг Јова пролазио је једног дана поред „Црног врха“ и зауставио се да са својим другом попије чашичу вина. Пале су, богами и две-три, па и цео литар, а онда и други.

Јова, мало загрејан, у једном тренутку узме Микин шлем и стави га себи на главу.

Међутим, Мика га оштро опомену:

— Еј, ти! Како се усуђујеш да мећеш званичну капу на приватну главу?

✱

ПИЈАЦА У СЕЛУ

Послала ме жена јуче на пијаци да купим трешања. Код свих сељака утврђена цена — сто динара.

— Скупе су — кажем.

— Па и нису. Нема их. Убја их суша — правдају се.

Данас, међутим, пала је киша. Опет сам ишао да купим трешање.

— Сто четрдесет динара — вели сељаци.

— Скупо — велим ја.

— Па и није. Киша је, па је тешко да се беру.

✱

НА „ИЗЛЕТУ“

Синчић: Тата, знаш ли да у овом селу има људождера?

Отац: Што говориш глупости! Синчић: Ето, мами је рекао учитељ да ће се ове године сељаци хранити углавном од „излетника“ из Београда.

Историја се понавља

Наши преци 1944 год. пре Христа.

Ми — 1944 год. после Христа.

СПОРТ

Наш спорт полако је почео да оживљава. Наш сарадник добио је налог да обиђе београдске спортисте и да виде шта раде.

Пливаче је нашао како тренирају у Маринковој бари. Ту се ради пуном паром. Спремају се за првенство које ће се изгледа одржати у базену бара Венеције. Очекује се да ће овога лета пасти неколико нових рекорда.

Боксере је једва пронашао јер су се сакрили у најдубљи кут једнога лагума код Калемегдана. Не усуђују се ни нос да помолу на светлост дана. Кажу да желе да боксују, али само у Ритопеку или Сланцима, где су уосталом киднули сви менаџери.

Кошаркаше је затекао на послу на једној рушевини где тренирају бацајући и хватајући цигле. Наш сарадник је стекао убеђење да се налазе у одличној форми.

Бициклизисте је затекао где плачу, јер кажу да незнају по којим

правилима имају да се такмиче, пошто им је секретар савеза однео правила кад је кренуо за Остружницу. Али кад засвира, знају да стружу и без правила.

Футбалере уопште није нашао, него само претседника једног великог клуба, како седи на сред игралишта и проклиње свој савез. Каже човек тако не иде даље. Утакмице се морају играти, јер јесте да смо за аматеризам, али знате треба приходе. Публику треба намамити, да не седи по пољанама, већ на трибинама, које су истина порушене, али зато ће она плаћати улазнице, па ћемо подићи трибине.

ИДЕАЛНА ЖЕНА

— Чујем да сте се оженили, господине Јоцићу, и да имате савршено добру и вредну жену? — Јесте, пријатељу, она је пра во свеће од вредноће. У које год доба дана или ноћи доћем мало весело књи, затекнем је у претсобљу с метлом у руци.

ЈАНАЋКО СЕ УВЕК СНАЛАЗИ

НАША ПОЧИТА

ОНА НЕМА БОН ЗА ТЕКСТИЛ

Једном грађанину. Верујемо да ти је досадила та стална промена. Једног месеца носиш качкет, а другог шубару. Повијаш се према ветру. Пази само да се не превариш у том сталном извијању.

Новом премијеру. Прими наше честитање на наименовању. Верујемо да ти се сада испунио животни сан. Уписао си се у ред премијера. Као овејани србофил потрудићеш се да помогнеш Титу. Ниси ти крив што сте земљаци.

Дулету Богдановићу. На рингу си бис страх и трепет. А сада си показао да и ти знаш за страх. Са браћом Николић по цео дан чуваш лагуме у Карађорђевој улици. Нашео се неко да и вас сатера у мишју рупу.

Једном наивку. Шта ћеш сада после споразума? Једни те бомбардују, а други те ослобађају живота. Али не треба да бринеш. Нови претседник с једне, а маршал с друге стране, постараће се да ти помогну у одлуци. Гледај да онда не буде касно.

Једном професору. Сјајан је твој оглас којим позиваш ученике да их спремаш у састављању писмених задатака из српског језика. Сад треба неко тебе да спрема у састављању огласа на правилном српском језику.

Знате! Госпођице Мицо, имам још једну свилену марамицу, два салвета и метар пантљике — можете ли ми од тога направити једну пепу хаљину!

ДРСКОСТ

Жика, госпа Кинин муж, иде снужден улицом.

— Шта ти је? — пита га Веља. Нешто си ми нерасположен.

— Како и да не будем! Казнили су ме с двеста динара зато што сам стајао на папучи траваја.

— Тако ти и треба! — вели му Веља. Ти као стари папучар требало је да знаш да ти је место под папучом.

✱

— Зашто одлазите у пивницу?

— Зато што тамо има музике.

— А зашто онда не идете у Оперу?

— Зато што тамо нема пива?

✱

ИЗ СКЛОНИШТА

— Сме ли овде у склоништу да се пуши?

— Не.

— А откуда су ови пикавци које видим на поду?

— То је од пушача који нису питали за дозволу.

✱

Гледалац напушта усред комада позоришну салу. Вратар га о-помиње:

— Извините, господине, али има још два чина.

— Зато и одлазим, одговори господин.

✱

РАСЕЈАНОСТ

— Је ли, Данице, зашто си везала тај чвор на марамици?

— Нисам везала ја, него мама.

— Зашто?

— Да не заборавим да предам једно важно и хитно писмо.

— Па је си ли га предала?

— Нисам. Мама је заборавила да ми га да.

✱

— Мој брак вам је невероватна комедија.

— А где се приказује?

✱

НИЈЕ ИЗМИШЉЕНО

Просјакиња улази у један стан и преклиње домаћина:

— Удели бре, газда, нешто за мога слепог мужа?

— А где ти је тај твој слепак?

— Ено га напољу. Пази да не наиђе жандарм.

ОСИГУРАО СЕ

— Татице, како се зове човек који туче мало дете!

— Битангал!

— Хм. — Татице, ево ти мојих оцена...

лазу кад плицају да има визе зена него мускалаца, јел свака зена коју познајем има бал по пет сест.

вас Јовица

ОСЕЋА ЧОВЕК

— Сосо, мене данас здраво сврби нос — каже Лала својој жени. Ја се морам данас надерати.

— А ти немој пити па нећеш! одговара Соса.

Лала се на то ваљути:

— Е, ала си и мудра. Нећу ја ваљда терати свој нос да лаже!

✱

Господин (прилазећи дамама): — Опростите, можда прекидам какав занимљив разговор?

Дама: — Напротив, о вама смо говорили.

УШКОЛИ

Професор: И тако је Бог створио човека...

Бак: Молим, господине професоре, мени је тата рекао да смо постали од мајмуна.

Професор: Можда, али наука и настава се не могу да се обазире на ваше породичне прилике.

✱

— Пре него што одем у кафану да ручам ја направим повећу шетњу.

— Сигурно зато да бисте добили апетит?

— Не, него да бих нашао некога да ми позајми новац.

ДА ЛИ ЋЕ ПОВЕРОВАТИ

— Перо!

— Ленка, чули смо како идеш уз степенице, и како имамо свега две столице, то ми је госпођица Мира села у крило, да би теби уступила своју столицу.

НЕМА ПОВЕРЕЊА

— Да ли сте сами ухватили разбојника или вам је притом неко помогао?

— Сам, господине судија! Данас човек не може ни на кога да се ослони.

✱

САВРЕМЕНИ РАЗГОВОРИ

— Како стојиш са изворима прихода?

— Уопште их немам. Имам само ушћа.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИЦАМА

— Он ме воли а и ја волим.
— Мора да си заиста срећна!
— Не сасвим, најжалост то ни један те исти човек.

Досадило ми је ово идење свакој јутла на пијав. Пле нисам и сао, било је лепе. Имали смо увек по неку слузавку. Данас те Лезике, Јалзе, Малице и остале постале fine даме, лепо обуцене, седе код Цала и имају легитимације све у лазним бојама. Казу оне сада Ви газде мало запните. Плаво да казем ми никада нисмо били газде, али мој Татица се са мамом често лазводило, па смо увек имали некога ко це да нам Сплема. Некад је полед све згодације било и непљатности, као оно кад је Јулиска тузила татицу суду и тлажила да Јој да издлавање. Али, Богами, сада је теско. Бал мени, јер молам да сплемам, кувам и уопште ладим све по кући, Татица се извлаци, он деје инстлукије, све

иде по комсилуку Па пита: како се кува ово, како оно, а комсилнице се утлукују која це пле да му објасни и теолиски и плактично и њега нема по цео дан да дође, па ја Молам сам да кувам како знам и умем.

Селјаци у све вецим колицинама доносе намилнице. Казу да су полед све ове блуке ипак цене у беогладу нисе него у Селу. Цудни су ти селјаци, пле су говолили: нисмо луди да вам не Ногге доносимо, дођите ви валосани да мало газите блато. Сада, када је вецина беоглађана по селима, селјаци изводе стосове, па запели и носе намилнице у беоглад.

Ја мислим то они ладе да би могли мало да се плосетеју по овим насим плотоопима и да мало

виде биоскоп. Али ми мој длугал ђокица каже: знас Јовице, у селу нема силена, а њих као све селјаке интелесује све сто је ново, па долазе да цују како то свилају силене, па онда да се плсе по Селу, како је стласно било и како су Једва умакли.

Цитали сте ваљда у новинама како код нас у беогладу из дана у дан ласте блој блакова. Запели људи да се зене, неда им ђаво мила. А тек сто се ти тазе младенци свађају. То су познанства из подлума, из склониста и лагума. Видели се у млаку, односно нису се људски ни видели, па се тек сада упознају. Лусвај Један.

Казу да ће се после лата издати мускалци на бон, а зенске на Вагон, па зене навалиле да скупљају лезелву. Сада видим да